

V četrtek, 25. 10. 2013, smo se učenci 8. razredov OŠ Solkan odpravili na Dolenjsko. Dan je bil oblačen, a na srečo nismo imeli dežja. Ob 8.00 smo se z avtobusom zapeljali dogodivščinam naproti.

Obiskali smo grad Turjak, ki je bil zgrajen pred 500 leti. Po gradu Turjak se imenuje tudi kraj Turjak. Tam so prebivali Auersperghi (nemška rodbina), v slovenščini pa jih imenujemo Turjaki. Grad Turjak je bil nekoč središče Kranjske.

Prijazna gospoda sta nas prevzela in nas popeljala po graščini iz 15. stoletja. Ob ogledu so nas presenetili debeli zidovi graščine, srhljivo ledena ječa z »sramotilnim stebrom« - prangerjem, velika plesna dvorana in kapelica s freskami, v katere skrivnem delu, se je v času protireformacije skrival tudi protestantski prevajalec Biblije Jurij Dalmatin.

Izvedeli smo, da smo Slovenci dobili prevod Biblije še pred Angleži – že leta 1584, izdana pa je v Witenbergu na Nemškem. Na to smo lahko ponosni.

Auršpergi so bili zadnji plemiči, ki so podpirali protenstanzizem. Njihovi veliki sovražniki so bili Turki, s katerimi so se večkrat vojskovali.

Pred turjaškim gradom je posajena lipa, ki jo je naš največji slovenski pesnik France Prešeren v svoji pesmi Turjaška Rozamunda preimenoval v hrast. Lipa je bila posajena leta 1593 po bitki pri Sisku, ko so Habsburžani premagali Turke.

Po ogledu smo nadaljevali pot do Rašice – Trubarjeve domačije. Sprejel nas je gospod, ki nam je predstavil življenje in delo našega največjega protestantskega pisca Primoža Trubarja. Trubar se je rodil leta 1508 na Rašci pri Velikih Laščah. Turjaški grof je mlademu Primožu omogočil šolanje in sicer na Reki, v Salzburgu in v Trstu. Pri tržaškem škofu Petru Bonomu se je seznanil s protestantizmom in ga sprejel za svojo vero. Ker je bil protestantizem na Slovenskem prepovedan, je moral pobegniti na Nemško. Bil je označen kot najhujši krivoverec.

Trubar je napisal prvi dve slovenski knjigi – Abecednik in Katekizem, ki sta izšli na Nemškem leta 1550.

S tema dvema knjigama je dal Slovencem knjižni jezik. Poimenoval nas je Slovenci, s čimer je postavil temelje slovenske narodne zavesti. Na žalost se je to ime za naš narod uveljavilo šele 300 let kasneje.

V vitrinah smo si kasneje lahko ogledali kopije njegovih del.

Na tem izletu smo se veliko naučili in izvedeli veliko zanimivega ter se imeli zelo lepo.

Katja, Manca in Vita, 8.r

